

เทศน์อบรมฆราวาส

เนื่องในโอกาสที่สถานีโทรทัศน์ช่อง ๕ กราบนมัสการหลวงตา

เมื่อวันที่ ๒๒ พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๕๔๕ [เย็น]

“จะปฏิบัติตนอย่างไรในวันวิสาขบูชา”

*****

หลวงตา : มีอะไรว่าไป

ช่อง ๕ : เนื่องในวันที่ ๒๖ เป็นวันวิสาขบูชา อยากให้หลวงตา
ตักเตือนญาติโยมเกี่ยวกับเรื่องจะปฏิบัติตนอย่างไรในวันวิสาขบูชาด้วยครับ

หลวงตา : การปฏิบัติตนตามหลักพุทธศาสนา เราก็เป็นชาวพุทธอยู่แล้วก็พอจะทราบได้ในการปฏิบัติ นอกจากทอดอาลัยไปเสียมันก็เหลวไหลเรื่อยมา
อย่างที่เห็นนี้ พุทธศาสนากับชาวพุทธเราควรมีการปฏิบัติตัวเองประจำวันในชีวิตประจำวัน ๆ วันหนึ่ง ๆ ตื่นขึ้นมาตั้งแต่เช้าจนยันค่ำเราปฏิบัติตัวอย่างไรบ้างที่เป็นผล
เสียแก่ตัวหรือเป็นผลได้แก่ตัวและผู้อื่นซึ่งเป็นส่วนรวม ถ้าเราถือตามหลักพุทธศาสนา
แล้ว ต่างคนก็ต่างคำนึงคำนวนผลได้ผลเสียจากการปฏิบัติประพฤติดัวของตัวเองในวัน
หนึ่ง ๆ อย่างนั้นก็เรียกว่าเป็นชีวิตประจำวัน เช่นอย่างวันมาฆะ หรือวิสาขบูชา อย่างนี้
วันที่ ๒๖ ก็เป็นวันที่องค์ศาสดาของเราได้ตรัสรู้ขึ้นมาจากแดนแห่งกองทุกข์ทั้ง
หลาย มีกิเลสเป็นต้นเหตุสร้างทุกข์ขึ้นมา แล้วก็นำธรรมที่บริสุทธิ์นั้นมาสั่งสอนโลก
ในวันนั้นเป็นวันที่ธรรมะได้กระจ่างแจ้งขึ้นจากพระทัยของพระองค์ หลังจากนั้นก็
แนะนำสั่งสอนโลกทั่ว ๆ ไป

วันวิสาขบูชาจึงเป็นวันสำคัญแห่งธรรมที่เลิศเลอ และเกิดขึ้นในท่ามกลางแห่ง
มวลสัตว์ทั้งหลาย พระพุทธเจ้าเป็นองค์ประกาศธรรม เมื่อเป็นวันเช่นนั้นต่างคนก็ต่าง
จะทำพิธี เพราะคนมากก็ต้องมีพิธี ชุมนุมกันที่ไหน ๆ ที่จะกราบไหว้บูชาท่านในเวลา
นั้น จะนัดกันเวลาใดก็นัดประชุมแล้วก็สวดบทธรรมทั้งหลาย แล้วแต่เราจะเคยสวดกัน
มายังไง เราก็นำบทนั้นมาสวดแล้วก็ระลึก

การเดินทำประทักษิณ คือเวียนรอบนี้เป็นความเคารพในครั้งพระพุทธเจ้ายัง
ทรงพระชนม์อยู่ คือถือการเดินรอบ ประทักษิณ คือทางขวา เดินรอบ ๓ หน ท่านเรียก
ว่าทำความเคารพ ที่ว่าเดินรอบ นั่นคือทำความเคารพ เหมือนเรากราบนั้นแหละ แต่
นั่นเป็นกิริยาอันหนึ่งแห่งความเคารพ ๓ รอบ รอบที่ ๑ ก็ระลึกถึงพระพุทธเจ้า รอบที่
๒ เป็นบทบริกรรมภายในใจ บทที่ ๒ ระลึกถึงพระธรรม บทที่ ๓ ระลึกถึงพระสงฆ์ ที่

ได้ตรัสรู้ตามพระพุทธเจ้า เวียน ๓ รอบแล้ว หลังจากนั้นแล้วจะฟังการอบรมจากพระท่านตามประเพณีของวัดต่าง ๆ เราก็ตั้งใจฟัง พระก็ตั้งใจเทศน์ด้วยความระลึกถึงบุญถึงคุณของพระพุทธเจ้าจริง ๆ ไม่สักแต่ว่ามาทำพอเป็นพิธีเอิกเกริกเฮฮา ทำวัดทำวาให้เป็นการยุ่งกวนไปเปล่า ๆ ก็ไม่เกิดประโยชน์อะไร ไม่สมกับว่ามาทำวิสาขบูชา ระลึกถึงบุญคุณของพระพุทธเจ้า พระธรรม พระสงฆ์ด้วยความสงบใจ ความสงบวาจา กิริยาทุกอย่างให้สงบเรียบร้อย เราจะฟังเทศน์ท่าน เวลาจบพิธีเวียนเทียนเรียบร้อยแล้ว เราก็ตั้งใจฟังด้วยความสงบใจ เรียกว่าวิสาขบูชา ต่างคนต่างอยู่ในความสงบ

ในคืนวันนั้น ควรจะระลึกนึกน้อมถึงพระพุทธเจ้า พระธรรม พระสงฆ์เป็นประจำตลอดไปเลย ยกเว้นแต่เวลาเราหลับเท่านั้น จนกระทั่งหลับ เราระลึกถึงบุญถึงคุณท่าน จึงเรียกว่า วิสาขบูชา ระลึกถึงคุณของพระพุทธเจ้าด้วยการบำเพ็ญตัวของเราทางดี เรื่องก็มีเท่านั้นไม่เห็นมีมากมายอะไร อย่างวิสาขบูชาปฏิบัติกันมาอย่างนั้น มาฆบูชาก็ทราบแล้ว วิสาขบูชาก็ปฏิบัติกันมาอย่างนั้นเป็นประจำของเราชาวพุทธ เช่น **วันเพ็ญเดือนหก** **วันนั้นเราควรที่จะรวมน้ำใจเราเข้าสู่ธรรมตั้งแต่วันนั้นจนกระทั่งถึงคำตลอดถึงการนอนหลับ** นั่นเป็นความเหมาะสมมากสำหรับชาวพุทธเรา กิจการงานอะไรควรลดหย่อนผ่อนตัวหรืองดเว้น เรากิ่งดเว้นเสียวันนั้น เป็นการระลึกถึงธรรมเข้าสู่ใจ เพราะใจนี้เรียกร้องหาความช่วยเหลือจากเจ้าของมาเป็นเวลานานประจำชีวิตของเรา เพราะถูกบีบบังคับตลอดทุกหัวใจ ไม่มีคำว่าเศรษฐกิจ กุฎุมพี ไม่มียศถาบรรดาศักดิ์สูงต่ำประการใด ตั้งแต่สูงสุดลงมาตามความสมมุติ จนกระทั่งต่ำถึงชาวไร่ชาวนาเป็นคนธรรมดาเรา ก็ย่อมได้รับทุกข์เหมือนกันหมด เพราะกิเลสนี้เหนือโลกทั้งนั้น

ที่เราอยู่เวลานี้อยู่ด้วยอำนาจของกิเลสบังคับบัญชา สิ่งเสียคิดอะไรปรุงอะไร ทำอะไรนั้นก็ทำตามมัน โดยเราไม่รู้ที่เราทำตามกิเลส แต่เราก็มองเราทำตามความคิดความเห็นของเรา ทราฐูไม่ว่าความคิดความเห็นนั้นเป็นภัยต่อเราอย่างไรหรือไม่ ความคิดในทางดีนี้มีน้อยมาก ความคิดในทางที่เร่ ๆ ร่อน ๆ ไปตามประสาประการหนึ่ง ประการหนึ่งคิดในทางเสียหายตามนิสัยของคนทีหนักไปทางใตนั้นแหละ มันชอบคิดไปอย่างนั้น ในวันเช่นนั้นควรที่จะระงับทั้งหมด ให้ระลึกถึงธรรมถึงธรรมเข้าสู่ใจ อย่างนี้เหมาะสมกับว่าวันนี้เป็นวัน**วิสาขบูชา** **วันระลึกนึกน้อมถึงคุณพระพุทธเจ้า พระธรรม พระสงฆ์ นำคุณงามความดีอันเลิศเลอเข้าสู่ใจของเรา** เรื่องก็มีเท่านั้น

ข้อ ๕ : เรื่องกรณีของอบายมุขโดยเฉพาการพนัน ตอนนี้นิสิตนักศึกษาที่ดี นักเรียนก็ดีกำลังมัวเมาเกี่ยวกับเรื่องการพนันฟุตบอล ภายในเดือนหน้ามี

การแข่งขันฟุตบอลโลก อยากให้หลวงตาเตือนนิสิตนักศึกษาด้วยว่า จะต้องปฏิบัติตน
ยังใ้ให้ห่างไกลกับอบายมุขหรือการพนันครับผม

หลวงตา : อย่างนี้มันก็เหมือนกับ เอาฝ่ามือกั้นน้ำมหาสมุทรนั้น
แหละ ไอ้พวกที่หัวการพนันเขาไม่สนใจฟังธรรม มีแต่คนตีให้หลบหลีกปลีก
ตัวไปทางที่ดีเท่านั้น ไอ้พวกนี้มันไม่มีทาง ไอ้เรื่องที่มีมันจะหันหน้าหนีเข้ามาสู่ธรรม
สู่ธรรมเพื่อไปปรับปรุงตัวเองนี้รู้สึกว่่น้อยมากนะ เดียวนี้เรื่องการพนันชั้นต่อมันเป็น
พื้นฐานแห่งชีวิตจิตใจของชาวพุทธเราแล้ว มันเป็นชาวพนันไปหมด เวลานี้เป็นอย่าง
นั้น ศาสนาแทบจะไม่มีเหลือแล้วเวลานี้ มีตั้งแต่เรื่องของกิเลสเต็มบ้านเต็มเมือง หลวง
ตาไม่อยากพูดมากนะ ดูโลกนี้ดูจริง ๆ ตั้งแต่ออกปฏิบัติมานี้ดูตัวเอง ความคิดความ
เห็นผิดถูกประการใดจะดูแต่ตัวเองแก้ตัวเองตลอดเวลาเลย ไม่สนใจ ไม่คิดไปทางไหน
ทางโลกทางสงสารเราเคยอยู่มานานแล้ว

เวลานี้เราจะคิดทางธรรมทางธรรมแก้กิเลสตัวเป็นภัยต่อจิตใจของเราเนี่ย เรายัง
พยายามแก้อย่างงั้นตลอดมา จนกระทั่งจิตใจมันได้สว่างจ้าขึ้นมาจริง ๆ ตามหลักธรรม
พระพุทธเจ้าที่สอนไว้ด้วยความแม่นยำ จากนั้นมันก็เห็นไปหมดละซีทีนี้ ใครไม่เห็นเรา
ก็เห็นอยู่เนี่ยจะให้เข้าใจผู้เขาปฏิบัติ อย่างคนตาบอดเขาสัมตากันทั้งโลก คนตาบอดมี
จำนวนเท่าไรมันก็มีตของมันอยู่เนี่ย ผู้ตาดีก็ดูไปทุกสิ่งทุกอย่าง อันนี้คนตาบอดบอด
ด้วยกิเลสตัณหา มันบิบบี้ไฟจิตใจของเราไม่ให้มองเห็นบาปเห็นบุญ เห็นนรกสวรรค์
เห็นดีเห็นชั่วประการใด มันก็บิบบี้ของมันไปอย่างงั้น ผู้ที่พอตาดีหูดีบ้างก็แยกแยะเอา
ธรรมเอาธรรมเป็นทางเดินไป ธรรมธรรมจูงไป ปฏิบัติไปมันก็ค่อยเป็นคนดีไป เป็น
อย่างงั้น

เราปฏิบัติมาเราก็ปฏิบัติมาอย่างนี้ ทีนี้เวลาปฏิบัติ ทำทางชั่วผลเป็นชั่วขึ้นมา ทำ
ทางดีผลเป็นของดีขึ้นมา จะใครก็ตาม ความดีความชั่วไม่ลำเอียง ใครทำดีไม่ว่าเด็กผู้
ใหญ่หญิงชายดีได้ทั้งนั้น ถ้าใครทำชั่วก็เหมือนกันชั่วได้ทั้งนั้น ทีนี้เมื่อเราบำเพ็ญอยู่
เขาไม่บำเพ็ญ เราบำเพ็ญทางดีเราก็ได้แต่ดีมาเรื่อย ความมืดบอดมันเคยมืดมา เอา
ธรรมมาชะมาล้างเข้าไปมันก็ค่อยสว่างออก ๆ จิตใจก็มองเห็นบุญเห็นบาปเห็นที่หัวใจ
ของตัวเอง เพราะใจนี้เป็นตัวสร้างบุญสร้างบาป ไม่ใช่ผู้อื่นใดนะสร้าง ไม่ได้สร้าง ใจนี้
เป็นผู้ดำริคิดออกมา ให้พูดก็ตามให้ทำอะไรก็ตาม ตั้งแต่เริ่มแรกคิดออกไป จิต
เป็นผู้บงการ

เราดูจิตของเราตลอดเวลา บังคับจิตใจให้เป็นไปตามธรรมตามธรรมตลอด
เวลาหลายครั้งหลายหน เรื่องความชั่วช้าลามกมันก็อ่อนลง ๆ ความมืดบอดก็ค่อยจาง
ไป ๆ ความสว่างภายในใจก็เกิดขึ้น นั่นเกิดขึ้นแล้วในผู้บำเพ็ญ ผู้ไม่บำเพ็ญเกิดแล้ว

ตายก็กับที่กลับมันก็ไม่รู้ ก็มีแต่มาลบล้างว่าบาปบุญนรกสวรรค์ไม่มี แต่ผู้สร้างบาปก็ตัว
ของมันเอง แล้วผู้ที่จะหาบาปหากรรมไปก็ตัวมันเอง พุดให้ใคร มันไม่ได้ตักถึงใคร
มันตักถึงเจ้าของ คิดออกมาก็ผิดถึงเจ้าของแล้ว เราจะไปอวดดีอวดดีไม่ได้ อวดเท่าไร
ก็ยิ่งอวดชั่วตัวเอง ทำลายตัวเองไปโดยลำดับลำดับดา คนเช่นนี้เรียกว่าหมดทุกสิ่งทุกอย่าง
ไม่มีสาระติดตัวเลย ให้ลูกหลานจำเอานะ วันนี้ก็ไม่พุดมากละ เหนื่อย พุดเพียงเท่านั้น
ก็เอาแหละนะ เอาละ

ช่อง ๕ : นับว่าเป็นบุญแก่ลูกหลานแล้วครับ

www.Luangta.com